

[Ragnhild Andersen.]

i aften om de store produktionstab, samfundet lider, gør sig de forhold klart, der er tilstede ude i de hjem, hvor kvinder og mænd har truffet bestemmelse om deres stillingtagen til dette mæglingforslag?

Blandt de hundredtusinder, der har stemt, er der mange tusinde, titusinder af kvindelige arbejdere. Der er 10 200 kvinder indenfor jernindustrien. Der er andre tusinder udenfor jernindustrien. Der er kvindelige tobaksarbejdere, chokoladearbejdere og mange andre grupper omfattet af dette mæglingforslag. Deres løn- og arbejdsvilkår vil folketingset i aften træffe bestemmelse om. Disse kvinder har selv i god tro stemt om forslaget udfra den betragtning, at deres stillingtagen til deres egne sager ville blive afgørende.

Kvinderne i metalindustrien har stemt i stort tal denne gang. Der findes 10 200 indenfor centralorganisationen. De har stemt til mere end 90 pct. og for det store flertals vedkommende stemt nej. Af 9 199 stemmer er 7 753 kvindelige stemmer nej og 1 288 ja; 158 blanke og ugyldige. Ikke alene kvinderne indenfor jernindustrien har forkastet dette mæglingforslag, men hele Kvindeligt Arbejderforbund har, som det vil ses af forligsmandens opgørelse, forkastet det. Ved kompetente stemmer er der stemt for 7 pct. af de 75 pct. af samtlige medlemmer; øvrige kvinder har stemt til 68 pct. indenfor dette store forbund. Man vil også se, at kvinderne i sukker- og chokoladefabrikken og kvinderne i tobaksindustrien har forkastet mæglingforslaget.

Hvorfor har de stemt nej? Fordi disse kvinder har en løn, de ikke kan eksistere for, dør hvor de er alene og skal forsørge deres børn og deres familier. Denne løn er ikke blevet forbedret ved det stillede mæglingforslag. Kvinderne har, skønt de i årevis har rejst krav om forhøjet dyrtidstillæg og samme dyrtidstillæg som de mandlige arbejdere, fået et mæglingforslag, der ikke indeholder een øres forbedring, der kunne råde bod på denne store uretfærdighed.

Hvad indeholder mæglingforslaget så af de lønforbedringer, der her tales om? Hvad indeholder det for kvinderne i jernindustrien? Sygelønnen er kun en skitse, hvor endnu så godt som intet ligger fast, kun det, at man sigter mod en ordening, der giver mæn-

dene 10 kr. og kvinderne 7 kr. i sygeløn. Hvorfor kun 7 kr. til kvinderne, når de må præstere lige så mange timers arbejde på virksomheden som de mandlige arbejdere og arbejdsgiveren yder lige så stor en toøre for de kvindelige som for de mandlige arbejdere? Det er den endnu kun skitserede sygelønsordning, som man forlanger at kvindelige arbejdere skal stemme for, skønt den ikke på nogen måde er færdig. Hvilke lønforbedringer er der i forslaget? Til det store flertal af kvinder indenfor jernindustrien er der ingen lønforbedringer. De 70 pct. af kvinderne i jernindustrien arbejder på akkord; de får ikke en øre ifølge mæglingforslaget. De 30 pct. af kvinderne arbejder på timeløn; de kan i bedste fald få 7 øre pr. time. Det er forklaringen på, at kvinderne i jernindustrien har stemt nej til dette mæglingforslag, og at mange flere med dem har gjort det, for selv de lavt lønnede kvinder indenfor andre områder end jernindustrien får kun en tiøre lagt til deres løn på 2 kr. 30 øre i timen. Ja, de ærede medlemmer kan selv regne ud, hvor lille en håndsækning det er til de dårligst stillede, der både har forsørgerbyrder og opgaver at svare til derhjemme. Mon det ikke skulle være muligt for det høje ting at tage hensyn hertil og ikke, som man vil gøre det i dag, skammeligen træde disse, de fattiges egen afgørelse, under fode?

Kvinderne har også tænkt på arbejdstiden. I jernindustrien arbejder kvinderne under et hårdt rationaliseringspres. Der findes ærede medlemmer i dette ting, der ikke gør sig begreb om, hvordan tempoet piskes op indenfor metalindustrien, på Philips fabrikker, Laur. Knudsens fabrikker, Hellesens elementfabrikker, kabelfabrikkerne og mange andre steder. Alle vegne er der rationaliseringseksperter og tidsstudieingeniører; på minutter og sekunder måles de kvindelige arbejders indsats, de skal præstere deres yderste i dagens otte timer. Jo, vist er der her sundhedsmæssige krav om arbejdstidsforkortelse, men ikke i mindste måde er der taget hensyn dertil i mæglingforslaget. Alligevel kommer man her og vil have folketingset til at stemme for et forslag, som takket være de manglende indrømmelser, er forkastet af både kvinder og mænd. Jeg finder det skammeligt overfor